

9 Φεβρουαρίου 2015

Των άλλων τα παθήματα να γίνονται μαθήματα

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Κάποτε ένα λιοντάρι, ένας γάιδaros και μια αλεπού έκαναν παρέα.

- Έχω βρει έναν μεζέ κάτω στην πηγή, μα τι μεζέ! Ένα ελαφάκι ξέφυγε απ' τη λαφίνα, τη μαμά του, και ξεδιψάει...

Η αλεπού ήταν ενθουσιασμένη με το ελαφάκι που είχε ανακαλύψει και αμέσως και οι τρεις φίλοι συμφώνησαν, έτσι πεινασμένοι που ήταν, το σκότωσαν και ετοιμάστηκαν να το μοιραστούν.

- Φίλε μου γάιδαρε, είπε το λιοντάρι, κάνε γρήγορα τη μοιρασιά, γιατί είμαι πεθαμένος στην πείνα.

Ο καημένος ο γάιδαρος μοίρασε το ελάφι σε τρία ίσα μερίδια και με χαρά κάλεσε το λιοντάρι να διαλέξει το μερτικό του.

– Σε μένα, τον βασιλιά της ζούγκλας, δεν έπρεπε να ξεχωρίσεις την πιο μεγάλη μερίδα;

Το λιοντάρι, αγριεμένο, βρυχήθηκε δυνατά και όρμησε στον γάιδαρο και τον έκανε κομματάκια. Κι αμέσως στράφηκε στην αλεπού.

– Έλα, κυρά μου Αλεπού, να κάνεις εσύ τη μοιρασιά!

Η αλεπού κούνησε το κεφάλι της συμφωνώντας και χωρίς να πει λέξη μάζεψε όλα τα κομμάτια σε μια μερίδα και για τον εαυτό της ξεχώρισε μια μπουκιά.

– Κόπιασε να φας, βασιλιά μου, είπε και έκανε μια τεράστια υπόκλιση.

– Μπα, ποιος σ' έμαθε να μοιράζεις τόσο καλά; ρώτησε το λιοντάρι και ξεκίνησε να τρώει λαίμαργα.

– Αχ βασιλιά μου, το πάθημα του γαϊδάρου με δίδαξε, είπε με νόημα η αλεπού.

Έτσι συμβαίνει σ' όλους μας, **των άλλων τα παθήματα μας γίνονται μαθήματα.**

Δ.Σ.